Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26089
Copyright: Admont, Benediktinerstift

precepſ. ita ſu ccedentib' ſibi malis ut deſperatio
ne quoq; ſibi preſtite ſalutiſ accideret. Sed dig
natuſ iam de paruiſ ſcelerib' cogitare. gran
dia queq; molitur. & ex integro p diuoni ſe tradens
nullo ſe inferiorem ee in flagitiis putat. Denique illos
ipſos qui p'uſ criminu magiſtri fuerant diſcipuloſ
facit & latronu ex his turma quib' ipſe dux & p'n
cepſ uolent' p eet inſtituit. & cum his omni cru
delitate graſſat. Verum tempore elapſo cum rei ita
poposcisset utilitas. munat neriu ad illa urbem ibs
Et cum cetera quoq; gra uenerat ordinasset age m
quid o epe depositu repsenta qd ego tbi plane &
xpe comendauim ecla teſte qua regis. At ille obſtu
puit. primo pecunia putans ſe reposci qua non ac
ceperat. ſ; rurs conſiderabat nec poſſe fallı ioban
nem. nec qd non dedit querere. Herebat q stupens.
Quem iobs berente uidens. iuue ne inquit repe
to abſte & anima fris. Tum grauiter ſuſpirans
ſemor & in lacrimaſ resolutuſ. ille ait mortuuſ
eſt. Quom inquit uel quali morte. Deo ait
mortuuſ e. quia peſſim & flagitiosis euaſit. ad
ultimu cna latrocinii aggeſſus eſt. Denique ne
montem quenda cum multa latronu manu
occupauit. Quib' auditis. aptis ueſte qua erat
indutuſ ſcidit. & cum ingemu gemitu feriens